

ἠθικὴν ταύτην ἐξαχρεῖωσιν ἰδιαζόντως τῆς νεολαίας, ἐφ' ἧς θὰ ἠδυναίμεθα νὰ στηρίξωμεν τὰς γλυκυτέρας καὶ χρηστοτέρας ἐλπίδας τοῦ μέλλοντος τῆς φυλῆς μας, ἀλλὰ καὶ διαλαλοῦμεν τὴν ἀδυναμίαν μας καὶ ἀνομολογοῦμεν τὴν ἀνικανότητά μας, ὅπως δεόντως χαρακτηρίσωμεν καὶ προσηκόντως καυτηριάσωμεν, ἀποβλέποντες πάντοτε εἰς τὴν ἠθικὴν των ὠφέλειαν, τοὺς διοργανοῦντας τὰς τοιαύτας χοροεπερίδας καὶ φοιτῶντας εἰς τοιαῦτα κέντρα ἠθικῆς παραλυσίας, ἔστιν ὅτε καὶ ἀνεπανορθώτου ἠθικῆς χρεωκοπίας.

Μόνον εἰς Χρυσόστομος Ἰωάννης ὁ διαπρεπέστερος καὶ ὑπεροχώτερος ἀνὰ μέσων τῶν αἰώνων ρήτωρ τῆς Ἐκκλησίας μας, μόνον ἐκεῖνος μετὰ τὴν ἰδιαζούσαν εἰς αὐτὸν ρητορικὴν τέχνην, ἀλλὰ καὶ δριμύτητα καὶ καυστικότητα, θὰ ἠδύνατο καταλλήλως νὰ ἐλεεινολογήσῃ καὶ πρεπόντως νὰ στιγματίσῃ ἀλλ' ἐπὶ τέλους καὶ τοὺς ἡγερανοῦς του νὰ ἐξαπολύσῃ κατὰ τῶν ἀναιδῶν καὶ ἀκολάστων τούτων χορομανῶν, γυναικῶν τε καὶ ἀνδρῶν, τῶν διαφθειρόντων τὰ πατραρχαίδια ἡμῶν ἡθῆ καὶ ἔθιμα ἑλληνικὰ καὶ χριστιανικὰ καὶ ἱεραρχικὰ τῶν ἐπιζητούντων τὴν ἐκφύλισιν τῶν κοινωνιῶν καὶ τὴν κτηνώδη τῆς ἀνθρωπότητος συναγελασμόν.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐπειδὴ πολλαχόθεν ἐρωτώμεθα περὶ τοῦ τίς ἡ σχέσης ἡμῶν πρὸς τὸ περιοδικὸν «Ἀπόστολος Ἰωάννης» ἀναγκαζόμεθα ἅπασθαι διὰ παντός νὰ δηλώσωμεν τὰ ἑξῆς: Τὸ περιοδικὸν ἐξεδόθη παρ' ἡμῶν καὶ παρεχωρήθη εἰς τὸν Σύλλογον Ο. Χ. Ε. Ν. Πατρῶν καὶ θὰ ἀνήκῃ εἰς αὐτὸν ἐφ' ὅσον οὗτος ἱπολιτεύεται συμφώνως πρὸς τὰς ὑγιεῖς Χριστιανικὰς ἀρχάς. Τοῦτο ἐγένετο ἀφ' ἑνὸς μὲν πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ συλλόγου καὶ ἐμφύχωσιν τῶν ἀποτελούντων τοῦτον μελῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων μομφῶν ἐπὶ χρηματολογίᾳ. Ἐν περιπτώσει διαλύσεως ἢ παραστρατήσεως ἐπανερχεται εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν μου, ἢ δὲ χρηματικὴ τοῦ περιουσία εἰς τι φιλανθρωπικὸν κατάστημα. Καὶ οὕτω καθίσταται δῆλον ὅτι ἐγὼ ἀνέλαβον ὅλας τὰς εὐθύνas χωρὶς οὐδὲν ὄφελος, ὃ δὲ Σύλλογος θὰ καρποῦται τὰ ἐνδεχόμενα ὄφελῃ.

Ἰεροῦς ΘΩΜ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΦΙΛΟΣ ΜΑΣ

Μέσα εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς ὑλιστικότητος, εἰς τὴν ὁποίαν ζῶμεν, φαίνεται πολὺ παρωχημένης ἐποχῆς ἡ ἐκλογή θέματος περὶ φίλου καὶ φιλίας. Ἐν τούτοις οὐδεὶς δύναται νὰ μᾶς βεβαιώσῃ θετικῶς, ὅτι δὲν ποθεῖ διακαῶς τὴν ἀπόκτησιν ἐνὸς φίλου, ἀλλὰ φίλου ὡς τὸν ὠνειροπόλησε τέλειον, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς τὸ στήριγμα τῆς ζωῆς του, ἐν τῇ καταφόρτῳ ἐκ βασάνων σταδιοδρομίᾳ του. "Οἱ ποθοῦμεν ἕνα τοιοῦτον, ἀλλὰ τὴν ἐκλογὴν μας θὰ τὴν κάμωμεν ἐκ τοῦ περιβάλλοντος, τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς δώσῃ ὡς τοιοῦτον, ἢ ἕνα τέκνον τοῦ Θεοῦ, ἢ ὅπερ καὶ τὸ συνηθέστερον ἕνα τέκνον τοῦ πονηροῦ. Δὲν θὰ παύσωμεν, ἐν τούτοις, νὰ λέγωμεν, ὅτι ἕνα ἀπὸ τὰ καλλήτερα πράγματα, ποῦ θὰ ἐζητοῦμεν παρὰ τοῦ Θεοῦ ὡς εὐλογίαν, θὰ ἦτο ἡ καρδιά ἐνὸς φίλου.

"Οστις ἀνέγνωσε τὴν Ἱστορίαν τῶν ἀνθρώπων πράξεων, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἠσθάνθῃ βαθεῖαν συγκίνησιν ἐκ τῆς φιλίας τοῦ Δαυὶδ καὶ τοῦ Ἰωνάθαν, τοῦ Δάμωνος καὶ τοῦ Φυντίου. Ἡ μακρὰ φιλία, προσώπων συνδεθέντων ἀπὸ πολλοῦ, ἐμφανίζει χαρακτῆρα ἰδιαίτερας ἐντελῶς λεπτότητος καὶ τρυφερότητος. Ἀναπαύονται ὁ εἰς ἐπὶ τοῦ ἑτέρου μὲ ἐμπιστοσύνην ἀπόλυτον, οἱ δὲ τρόποι των καὶ αἱ ἐκφράσεις των εἶναι ἀληθῶς ἀξιοθαύμαστος. "Οταν δὲ ὁμιλῇ ὁ εἰς περὶ τοῦ φίλου του, ἀνέρχεται εἰς σφαίρας πολὺ ὑψηλάς.

Ἀλλὰ διὰ νὰ συμβῇ τοῦτο, πρέπει νὰ ἦναι τις πεπεισμένος ἐντελῶς περὶ τῆς ἐντιμότητος, τῆς εὐθύτητος καὶ τῆς ἀξιοπιστίας ἐκείνου, περὶ τοῦ ὁποίου ὁμιλεῖ καὶ νὰ γνωρίζῃ ὅτι οὗτος ἐνδιαφέρεται τόσο εἰς τὴν χαρὰν καὶ εἰς τὴν λύπην του, ὅσον καὶ διὰ τὸν ἑαυτὸν του. Τὸ χαιρεῖν μετὰ χαιρόντων, κατὰ τὴν ἐκφρασιν τοῦ Ἀπ. Παύλου καὶ τὸ κλαίειν μετὰ κλαιόντων ἀποτελεῖ μίαν σοβαρὰν ἐκδήλωσιν φιλικῶν αἰσθημάτων. Καὶ δὲν συγχαίρει καὶ συμπάσχει μόνον μετὰ τοῦ φίλου του ὁ φίλος, ἀλλὰ μετὰ στοργικῆς μερίμνης προφυλάσσει αὐτὸν ὡς τὸ ἕτερον «Ἐγὼ του». Διότι εἶναι ὁ φίλος τοῦ ὁποίου ἡ φιλία προχωροῦσα ἀναπληροῖ τὸ κενὸν τῆς καρδίας μας, τὸ ὁποῖον ἐζήτει κατὶ. Διότι εἶναι ὁ φίλος, ὁ ὁποῖος εἶναι πάντα ἑτοιμὸς νὰ παρέχῃ προθύμως τὰς ὑπηρεσίας του, τὴν ὑπο-